

این درس‌ها را می‌خوانید:
اسم کتاب‌های شما نازک‌دوزی است، اما همین کتاب‌ها نام‌های جداگانه هم دارند: انواع یقه، انواع دامن، بالاتنه، الگوی انتقال پنس، یک کتاب دیگر هم دارید، آشنایی با خیاطی که درباره انواع اتو، پارچه و... است.

سوزن هنر در دست‌های فاطمه!

تهمینه حدادی عکس: حسام قلعه اسدی

«همیشه برایم جالب بود دیدن پارچه‌های زشستی که پس از دوخت به یک لباس عالی تبدیل می‌شدند. اینکه بفهمی یک خیاط چه کارها که نمی‌تواند بکند. همین شد که وقتی اسم این رشته را شنیدم تصمیم جدی گرفتم که بیایم این رشته. اینها حرف‌های «فاطمه گل بیگی» است، سال دیگر دیپلم «طراحی دوخت لباس شب و عروس» را می‌گیرد و به قول خودش با هنرش پولدار می‌شود. برای دیدنش به هنرستان سروش در یکی از مناطق تهران می‌رویم. او توی کارگاه خیاطی است. یک کارگاه بزرگ و تمیز که کلی چرخ خیاطی دور و برش چیده شده و کلی الگو روی میزش ریخته است. به در و دیوار هم نمونه‌های گلدوزی نصب شده است.

باید باشد. کاش درس‌های عمومی نبود!

■ اگر بگویند یک آرزوی کاری بکن، چه می‌گویی؟

آرزو می‌کنم یک خیاط خیلی خوب شوم که همه مشتری‌هایم از من راضی باشند و توی این رشته معروف بشوم.

■ اولین چیزی را که یادت می‌آید، بگو:

امتحان پایان ترم: عالی.

تابستان: درس می‌خواندم!

کلاه‌شاپو: خیلی زشته.

دفترچه کوک: جالبه.

پارچه خال خالی: خوشم نمی‌آید.

می‌گویی؟

می‌گویم این رشته، یک هنر است و هر خیاطی خیاط نیست. همه می‌توانند لباس‌هایی را بدوزند، اما اینکه بتوانی به صورت علمی آن را درک کنی مسئله‌ای جداست.

■ اگر بگویند از فردا دیگر حق کار عملی نداری، چه کار می‌کنی؟

خیلی ناراحت می‌شوم. می‌دانید من درس‌های عمومی را دوست ندارم. همیشه منتظرم روز کار عملی شود و با ذوق و شوق از رختخواب بپریم بیرون.

■ اگر کسی رشته تو را مسخره کند چه کار می‌کنی؟

خیلی‌ها تا الان مسخره کرده‌اند و من اغلب سکوت کرده‌ام، اما اگر خیاط‌ها نبودند همه بی‌لباس می‌ماندند و بعضی‌ها هم نمی‌توانستند بابت لباس‌هایشان هی به هم پز بدهند. غیر از این است؟

■ اگر کلاً درس و مدرسه نبود، دنیا بهتر نبود؟

درس و مدرسه که نبودند همه بی‌لباس می‌ماندند و بعضی‌ها هم نمی‌توانستند بابت لباس‌هایشان هی به هم پز بدهند. غیر از این است؟

■ اگر کلاً درس و مدرسه نبود، دنیا بهتر نبود؟

درس و مدرسه که نبودند همه بی‌لباس می‌ماندند و بعضی‌ها هم نمی‌توانستند بابت لباس‌هایشان هی به هم پز بدهند. غیر از این است؟

■ اگر بگویند در یک خط رشته‌ات را تعریف کن، چه می‌گویی؟

به طراحی الگو برش پارچه و در نهایت دوخت پارچه به هر شکل خیاطی می‌گویند. رشته ما هم یعنی طراحی و دوخت لباس‌های عروسی و مهمانی!

■ اگر رشته تو نبود، چه می‌شد؟

به نظرم زندگی یکنواخت می‌شد. می‌دانید آدم‌ها را می‌شود از روی لباس‌هایشان شناخت. حالا اگر همه لباس‌ها یک شکل بود آن وقت چه اتفاقی می‌افتاد؟

■ یعنی تو با دیدن لباسی که تن من است، به شخصیت من پی بردی؟

بله.

■ من چه جور آدمی‌ام؟

صبورید!

■ حالا روان‌شناسی لباس‌ها جزو درس‌هایتان است؟

نه! آدم بعد از یک مدت کار، یاد می‌گیرد؛ برای مثال کسانی که لباس‌هایشان برش چپ و راست دارد شخصیت ثابت و غیرمتحرک دارند یا کسانی که لباسشان همیشه اتو کشیده است منضبط‌اند!

■ اگر بخوای کسی را تشویق کنی که رشته تو را انتخاب کند، چه

رشته «طراحی دوخت لباس شب و عروس»

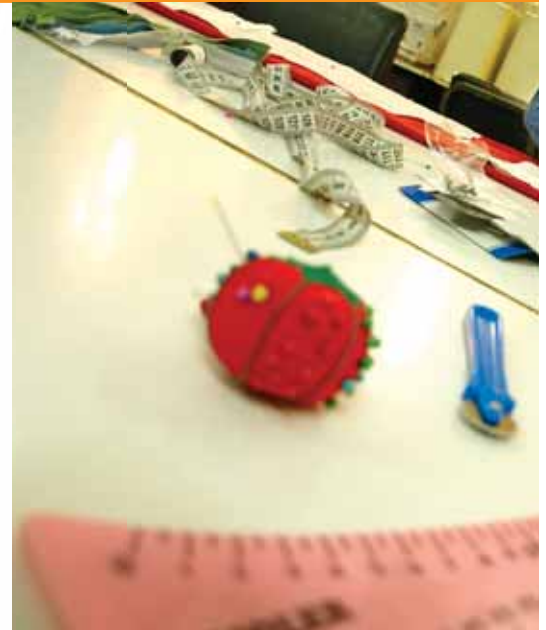
رشته خیاطی در هنرستان چندین و چندشاخه دارد؛ «خیاطی و دوخت‌های تزئینی»، «خیاطی لباس زنانه»، «خیاطی لباس مردانه»، «خیاطی لباس شب و عروس» و «خیاطی و الگوسازی رایانه‌ای».

در هر کدام از این شاخه‌ها درس بخوانید اصول خیاطی را یاد می‌گیرید و از آن به بعد می‌توانید به راحتی سفارش کار بگیرید. خیاطی رشته‌ای است که به کمی سرمایه اولیه احتیاج دارد، اما خوبی‌اش این است که جزو مشاغل خانگی محسوب می‌شود و برای بانوان بسیار مناسب است.

کسانی که در این رشته تحصیل می‌کنند می‌توانند در دانشگاه رشته‌هایی مثل طراحی پارچه یا صنایع دستی ادامه تحصیل دهند یا می‌توانند بعد از مدتی آموزشگاه خیاطی راهاندازی کنند.

عده‌ای هم می‌توانند به‌عنوان طراح لباس مشغول کار شوند. اگرچه در نگاه اول کسانی وارد این رشته می‌شوند که قادر به ادامه تحصیل در رشته‌های دیگر نیستند، اما نمی‌توان انکار کرد که خیاطی یکی از رشته‌های پردرآمد است و همه ما از آنجا که به پوشش خود اهمیت

می‌دهیم به هنر، فکر و سلیقه طراحان و خیاطها احتیاج داریم.

جز درس

۱ در کلاس‌های خیاطی مجبور نیستید خشک و جدی باشید. فاطمه می‌گوید: «البته نه اینکه هر شوخی‌ای بکنیم‌ها! آخر روز هم باید کارگاه خیاطی مرتب باشد. هر روز دو نفر مأمور تمیز کردن کلاس هستند، یکی باید خرده پارچه‌ها و کاغذها را جمع کند و یکی هم باید با الکل بیفتد به جان میز و چرخ خیاطی‌ها. در کارگاه ما هر کس مسئول وسایل خودش است.»

۲ خیاطی از آن رشته‌هایی است که وسایلی یکی دو تا نیست. شما باید یک جعبه سوزن نخ داشته باشید که تمام این وسایل را داشته باشد: رولت خیاطی، نخ و سوزن، صابون، نخ کوک، نخ گلدوزی، قیچی، چسب خیاطی، کاغذ، زوروق، متر، ماسوره، سنجاق قفلی، اشل، بشکاف، انگشتی و...

۳ اولین چیزی که می‌دوزید برای خودتان است. دومین چیزی هم که می‌دوزید برای خودتان است؛ یعنی از اول شروع می‌کنید و برای خودتان می‌دوزید. هر کسی اندازه‌های نفر بغل‌دستی‌اش را می‌گیرد و این‌طوری آموزش خیاطی شروع می‌شود. در سال دوم دوخت انواع دامن و بالاتنه را یاد می‌گیرید و سال سوم دوخت مانتو، لباس شب و در نهایت لباس عروس. در پایان سال سوم هر کسی باید یک لباس عروس بدوزد تا بتواند نمره امتحان پایانی را بگیرد. این اتفاق هم ناگهانی نمی‌افتد. از همان سال دوم باید به طراحی لباس عروس فکر کنید تا سال بعد بتوانید خیلی خوب از پشش بریباید.

۴ قوانین ایمنی کارگاه حتماً نوشته و به دیوار کلاس آویخته است. چگونگی استفاده از قیچی، چرخ خیاطی، اتو و... یکی از موارد غیرقانونی هم در کلاس دستکاری لباس هم‌کلاسی است. هیچ‌کس حق ندارد به کار دیگری کار داشته باشد!

